

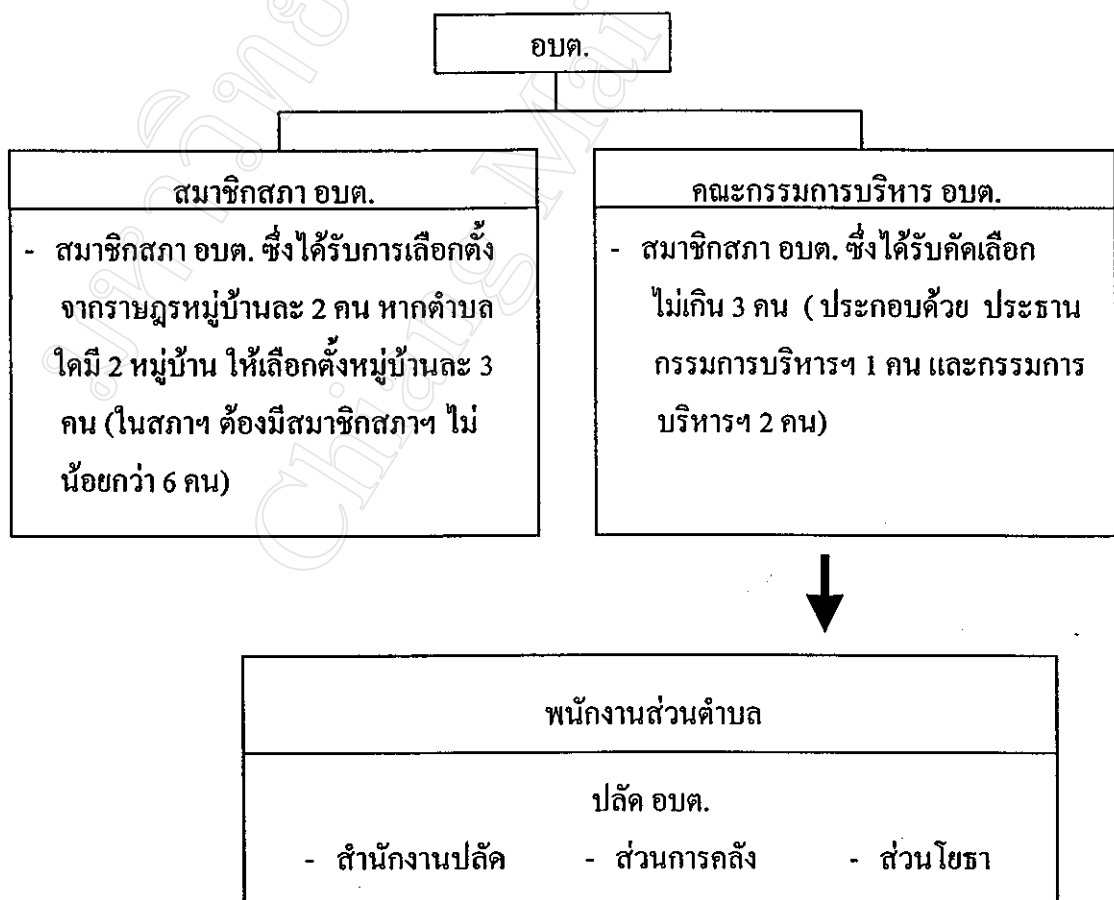
บทที่ 3

โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และสภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

เพื่อสามารถมองเห็นภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้วิจัยจึงขอเสนอเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 พร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลและสภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

3.1 โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

แผนภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

(ที่มา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2542 : หน้า 64)

โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จะมีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งจากรายชื่อในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน หากตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้เลือกตั้งหมู่บ้านละ 3 คน (ในสภาอบต. จะต้อง มีสมาชิกสภาฯ ไม่น้อยกว่า 6 คน) และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะคัดเลือกคณะบุคคลขึ้นเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหารฯ 1 คน และกรรมการบริหารฯ 2 คน นอกจากนี้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะเลือกสมาชิกด้วยกัน เป็นประธานสภาคนหนึ่ง รองประธานสภาคนหนึ่ง และเลขานุการสภาคนหนึ่ง ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะต้องไม่เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเวลาเดียวกัน

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตาม พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

มาตรา 71 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ในกรณีนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน 500 บาท

เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็นและในกรณีที่เป็นการชั่วคราว ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

มาตรา 73 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำ และเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

แผนภาพที่ 2 แสดงอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

**อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล**

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล	คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
มาตรา 46 (1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล (2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (3) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ	มาตรา 59 (1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ (3) รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง (4) ปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

(ที่มา สุรเชษฐ์ ทรัพย์สินเสริม 2541 : หน้า 21)

บทบาทความสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ส่งผลให้สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนจากทางราชการย้อนหลัง 3 ปีติดกัน เหลือเกิน 150,000 บาทต่อปีขึ้นไป ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทความสำคัญต่อตำบล และประชาชนหลายประการ ก่อนอื่นนั้นเราจะดูกันถึงหน้าที่ อบต. จะต้องดำเนินการ

คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมและมีหน้าที่ต้องทำการในเขต อบต. ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

จากบทบาทหน้าที่ของ อบต. ที่ต้องกระทำในเขต อบต. ที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า อบต. มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการในฐานะราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อความเจริญก้าวหน้าให้ถึงท้องถิ่นทุกด้าน นอกจากนั้น อบต. ยังเป็นหน่วยงานที่มีอิสระมากกว่าสภาตำบล และเป็นนิติบุคคลในการบริหารงานตำบลรวมทั้งมีอำนาจหน้าที่มากกว่าในทุกด้าน

อบต. เป็นรูปแบบการปกครองที่สะท้อนการกระจายอำนาจ ให้น่วยการปกครองพื้นฐานของประเทศโดยแท้จริง อันเป็นการสนองตอบค่อนโยบายการกระจายอำนาจ สู่ท้องถิ่นของรัฐบาลที่จะให้อำนาจการบริหารงานแก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารงานที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเองตามอำนาจหน้าที่และมีอิสระในการตัดสินใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เหตุที่สนับสนุนว่า อบต. เป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นนั้นอาจพิจารณาได้จากการที่ อบต. มีการดำเนินการที่ส่งผลให้เกิดการกระจายอำนาจ คือ

1. อบต. มีฐานะเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจในการทำนิติกรรมและสัญญาทางกฎหมายได้เองโดยไม่ต้องผ่านทางราชการเหมือนอดีต ทำให้ อบต. มีความคล่องตัวในการดำเนินการบริหารตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้าและตรงต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในตำบลได้

2. คณะกรรมการและผู้บริหาร มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนเกือบทั้งหมด กล่าวคือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งของราษฎรหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญมาตรา 198 ซึ่งกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการ

เลือกตั้งเป็นหลัก และมีจำนวนมากกว่าผู้ที่มาจากการแต่งตั้ง นอกจากนี้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ก็มีที่มาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกกันขึ้นมาอีกด้วย

3. อำนาจอิสระของผู้บริหาร มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และกิจกรรมมากขึ้นจากเดิมที่กำหนดไว้ในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 และยังมีอำนาจในพื้นที่ตำบลเพิ่มขึ้น โดยที่หากหน่วยราชการที่ดำเนินการใดๆ ที่เป็นประโยชน์ในตำบลจะต้องแจ้ง อบต. ให้ทราบเสียก่อน

4. อำนาจทางการคลัง อบต. สามารถจัดเก็บภาษีได้เหมือนกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น (เทศบาลและสุขาภิบาล เป็นต้น) อาทิเช่น รายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อันเกิดจากการฆ่าสัตว์และยังได้รับการจัดสรรภาษีโดยตรงจากหน่วยราชการที่เก็บภาษีในเขตตำบลนั้น จากภาษีประเภทต่างๆ เช่น ค่าธรรมเนียมรถยนต์ และล้อเลื่อน ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต เป็นต้น ซึ่งเมื่อหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บแล้วก็จะจัดสรรภาษีเหล่านี้ให้ อบต. ตามหลักเกณฑ์และวิธีทางกฎหมายตามลำดับและที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้นอกเหนือมากไปกว่าท้องถิ่นก็คือ รายได้จากการได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นอีกด้วย จากอากรรังนกอีแอ่น ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล ประทานบัตรการประมง ค่าภาคหลวงไม้ ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมที่ดิน เป็นต้น

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า อบต. เป็นองค์กรที่สะท้อนถึงความพยายามของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจลงสู่หน่วยการบริหารระดับตำบลซึ่งส่งผลให้

1. อบต. เป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครอง ผู้องค์กรพื้นฐานในระดับตำบล

2. ประชาชนจะได้รับประโยชน์จาก อบต. ในด้านการพัฒนาตำบลซึ่งตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมแนวความคิดและกระแสประชาธิปไตย ในสังคมปัจจุบันที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานตำบลจะมีมากขึ้น โดยผ่านผู้แทนของตนในองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เป็นที่เชื่อได้ว่าความเจริญและการพัฒนาในทิศทางที่ดีของ อบต. จะส่งผลให้เกิดความเจริญและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมในภาพรวมของประเทศต่อไป

สรุป

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและท้องถิ่นคือ

1. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ในด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2. ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านการเมืองในเรื่องของการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในระดับตำบล การพัฒนาทางการบริหารของประชาชน โดยให้ประชาชนเป็นผู้บริหารให้เกิดความก้าวหน้าของชุมชน
3. การพัฒนาทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
4. การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.2 สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

สถานที่ตั้งและภูมิประเทศ

ตำบลป่าแดดมีพื้นที่ทั้งหมด 25 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของ อำเภอเมืองเชียงใหม่ พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มตามฝั่งซ้าย (ตะวันตก) ของแม่น้ำปิง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัย

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่
ทิศใต้	ติดต่อตำบลสบแม่ข่า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลท่าวังตาล ตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลแม่เหิยะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

การคมนาคม

เนื่องจากตำบลป่าแดด มีพื้นที่ติดต่อกับหลายอำเภอ และมีแม่น้ำปิงไหลผ่านเป็นเขตแดนพื้นที่ จึงมีการคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ แต่ที่ราษฎรใช้เป็นหลักในการสัญจรติดต่อ มีเส้นทางดังนี้

1. ถนนสายพนักันน้ำปิง ติดต่อเขตอำเภอหางดง อำเภอสารภี และอำเภอเมืองเชียงใหม่
2. ถนนสายเชียงใหม่-ฮอด ติดต่ออำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอหางดง
3. ถนนสายฮ่อมเมือง (สายมหิดล) ติดต่อเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่

4. ถนนวงแหวนรอบใน ติดต่อดำบลแม่เหิยะ และถนนสายเชียงใหม่-หางดง
5. ถนนวงแหวนรอบนอก ติดต่อดำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง

สภาพเศรษฐกิจ

จากสภาพภูมิประเทศ ตำบลป่าแดดตั้งอยู่ชานเมืองของอำเภอเมืองเชียงใหม่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของบ้านเรือนราษฎร อาคารร้านค้าและโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ค้าขาย รับราชการ และเกษตรกรรม รายได้ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด ได้มาจากค่าธรรมเนียมการซื้อ-ขาย ที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีโรงเรือนและที่ดิน

เขตการปกครอง

ตำบลป่าแดด ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 112 ตอนพิเศษ ลงวันที่ 3 มีนาคม 2538 หน้า 15 โดยตั้งอยู่ในเขตปกครองของอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งการปกครองภายในตำบลออกเป็น 13 หมู่บ้าน

ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น	13,376 คน
ชาย	6,329 คน
หญิง	7,047 คน
(ข้อมูล ณ เดือน เมษายน 2545)	

ลักษณะประชากร

เนื่องจากเป็นเขตชานเมือง มีการย้ายถิ่นฐานมาก ประชากรรวมจำนวนทั้งสิ้น 13,376 คน เฉลี่ยความหนาแน่นของประชากร 535 คน/ตารางกิโลเมตร

การศึกษาและศาสนา

ตำบลป่าแดด มีโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 แห่ง โรงเรียนอนุบาลจำนวน 1 แห่ง และมีวัดศาสนาพุทธ จำนวน 6 แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน 1 แห่ง และวัดจีน จำนวน 1 แห่ง

การสาธารณสุข

1. สถานีอนามัย ประจำตำบล	1	แห่ง
2. โรงพยาบาลเอกชน	2	แห่ง
3. คลินิก	2	แห่ง

4. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน

1 แห่ง

โอกาสการพัฒนา

ตำบลป่าแดดมีสภาพทางกายภาพ เป็นที่ราบติดแม่น้ำปิงและเขตเทศบาล เหมาะสำหรับการฟื้นฟูพัฒนาให้มีการสาธารณสุขปโภคครบครันตามแบบของเทศบาล ตำบลป่าแดดมีการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมมีหมู่บ้านจัดสรรกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่การเกษตรเหลือน้อยลงจนแทบไม่มี

ข้อจำกัดในการพัฒนา

ประชากรมีการศึกษาในเกณฑ์ดี มีงานทำในเขตเทศบาลเป็นส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นสังคมของคนในเมืองคนหนุ่มสาวมักออกไปทำงานในเขตเทศบาล ไม่มีเวลาอยู่ในหมู่บ้าน

ปัญหาอุปสรรคในตำบลป่าแดด

- น้ำท่วมในเขตตำบลป่าแดด โดยเฉพาะบริเวณหมู่บ้านที่ติดริมแม่น้ำปิง และลำน้ำแม่ข่า ทำให้ถนนและระบบสาธารณสุขปโภคเสียหาย
- การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะและน้ำเสียลงในแม่น้ำปิง และลำเหมืองสาธารณะทำให้ลำน้ำเน่าเหม็น
- การเสพยาเสพติดและการระบาดของโรคติดต่อ โรคเอดส์ (โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น)

นโยบายรัฐบาล

- การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

หลักการ

- กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการเมืองการปกครองสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติกำหนดแบบแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งได้ให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายบริหารจัดการการเงินการคลังของเองได้อย่างอิสระ โดยรัฐจะเข้าไปควบคุมดูแลเท่าที่จำเป็น

นโยบายการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด ได้วางกรอบนโยบายพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม ตลอดจนแนวนโยบายของรัฐบาลในทุกเรื่องที่ให้ถือปฏิบัติ เช่น

โครงการถ่ายโอนกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมพลศึกษา สาธารณสุขตำบล เริงรัก พัฒนาชนบท เกษตรตำบล ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์กีฬาของ กกท. เป็นต้น

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดดได้พิจารณาแนวทางการพัฒนา ตำบล โดยแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป็นแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมถึง กิจกรรม โครงการต่าง ๆ กับการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งทางด้านการเกษตร การอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว เช่น

- การส่งเสริมการประกอบอาชีพและยกระดับรายได้
- การส่งเสริมตลาดชุมชน สินค้าพื้นเมือง
- การสนับสนุนธุรกิจร้านค้าชุมชน กองทุน ธนาคารหมู่บ้าน
- การแทรกแซงราคาพืชผล การสร้างอาคารผู้ฉาง
- การสนับสนุนกิจกรรมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยว
- การแก้ไขปัญหาการว่างงานในพื้นที่
- การสนับสนุนหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพมากขึ้น และเป็นการยกระดับรายได้ของประชาชนให้สูงขึ้น อีกทั้งยังต้องการให้มีร้านค้าชุมชน และต้องการให้มีกองทุนของชุมชนหมู่บ้าน ตลอดจนสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ให้มีโอกาสเลี้ยงตัวเองได้ ลดปัญหาการว่างงาน

เป้าหมายการพัฒนา

ประชาชนจะมีรายได้ เฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่า 20,000 บาท ต่อคน ต่อปี และจำนวนผู้ว่างงานลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ 2

2. แนวทางการพัฒนาสังคม

เป็นแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและรวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งมีโครงการ กิจกรรมเกี่ยวกับ การส่งเสริมความเข้มแข็งแก่ชุมชน เช่น การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน การจัดเวทีประชาคม การระดมความคิดเห็น การนันทนาการและการส่งเสริมกิจกรรมกีฬา การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การจัดสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ สงเคราะห์คนพิการ เด็ก ผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้สังคมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีการชักชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม คือร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหาที่ร่วมกัน มีการจัดแข่งขันกีฬาเชื่อมความสามัคคี ในหมู่บ้าน ตำบล มีการบรรเทาสาธารณภัย จัดให้มีการสงเคราะห์คนชรา เด็ก และ คนพิการ

เป้าหมายการพัฒนา

ทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดแก้ปัญหาที่ร่วมกัน ทำให้เกิดความสามัคคี มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกันทำงาน สอดส่องดูแลผู้ที่ค้าขายยาบ้า จะทำให้จำนวนผู้ค้ายาบ้า ลดลง และผู้เสพที่ติดยาเสพติดมีสถิติลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทำให้คุณภาพชีวิตของคนยากจน คนพิการ เด็ก และผู้สูงอายุ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

3. แนวทางการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป็นแนวทางการพัฒนาด้านกายภาพที่เกี่ยวกับการสาธารณูปโภค สาธารณูปการในการยกระดับความเป็นอยู่กับการอำนวยความสะดวกในชุมชน เช่น การคมนาคม ทางน้ำ ทางบก ไฟฟ้า สาธารณะ ทางระบายน้ำ การจัดผังเมือง เป็นต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกสบายในการคมนาคมอย่างปลอดภัย และปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ สามารถใช้ได้ในพื้นที่ตลอดเส้นทาง เกิดความสะดวก น้ำไหล ไฟสว่าง ทางดี มีการจัดผังเมืองอย่างเป็นระบบ สร้างชุมชนให้น่าอยู่

เป้าหมายการพัฒนา

ถนนภายในหมู่บ้านเป็นแบบ คสล. หรือ ลาดยาง และมีสภาพใช้งานได้ดีตลอดเส้นทาง และทุกหลังคาเรือนมีไฟฟ้าใช้ ชุมชนน่าอยู่ มีทัศนียภาพที่สวยงาม

4. แนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ

เป็นแนวทางการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ เพื่อนำไปใช้อุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค ได้แก่ การขุดบ่อ สระน้ำ ประปา โอ่งน้ำ หรือแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค เช่น บ่อบาดาล ประปาหมู่บ้าน หรือเป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เช่น เหมือง ฝาย อ่างเก็บน้ำ การขุดลอกคูคลอง เป็นต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อต้องการมีแหล่งน้ำไว้ใช้สำหรับการอุปโภค บริโภค หรือเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ ตลอดทั้งปี ทำให้เกิดประปาหมู่บ้านอย่างทั่วถึง

เป้าหมายการพัฒนา

ให้ทุกหมู่บ้านมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภค ตลอดจนเกษตรกรรมน้ำใช้เพื่อทำการเกษตรตลอดทั้งปี และมีการขุดลอกคูคลองทุก ๆ ปี

5. แนวทางการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

เป็นแนวทางการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของประชาชน ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตย รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานของ อบต. เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเข้ามามีส่วนร่วมในเวทีประชาคม การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับกิจการบริหาร งานของ อบต. การเลือกตั้งการพัฒนาบุคลากร ทั้งพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภา อบต. ให้มีความรู้ มีคุณธรรมและมีจริยธรรมในการปฏิบัติงาน

วัตถุประสงค์

เพื่อต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำกับการพัฒนาตำบล และต้องการให้บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังต้องการให้ประชาชนสามารถรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

เป้าหมายการพัฒนา

ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีการเข้ามาพัฒนาท้องถิ่นของตนมากขึ้นและบุคลากรของ อบต. มีความรู้ความสามารถมีศักยภาพในการพัฒนาได้มากขึ้น

6. แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณสุข

เป็นแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ด้วยการพัฒนาคุณภาพระบบการจัดบริการการดำเนินงานสาธารณสุขมูลฐาน ส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการของสถานอนามัยตำบลด้วยการจัดบริการ ด้านการสาธารณสุขทั้งเชิงรุกและเชิงรับ

เป้าหมายการพัฒนา

ประชาชนได้รับการรับบริการด้านสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการดำเนินงานสาธารณสุขของท้องถิ่นโดยจัดระบบและปรับปรุงกลวิธีในการดำเนินงานโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก

7. แนวทางการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เป็นแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับ การส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของเด็กเยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่งเสริมและบำรุงกิจกรรมทางศาสนา สนับสนุนงานอันเป็นประเพณีอันดีงาม ตลอดจนสนับสนุนเรื่องการเมืองมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในชุมชน

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กในชุมชนมีศักยภาพการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน และจัดให้มีกิจกรรมทางศาสนาอันถือเป็นประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงามและประการสำคัญจะเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

ทำให้เกิดการจัดการศึกษาระดับมูลฐานขึ้นในท้องถิ่น ให้คนในท้องถิ่นได้รับการเรียนรู้วิชาการใหม่ ประชาชนจะได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพทางการศึกษาสูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน ประชาชนมีความรักสามัคคีอยู่ในศีลธรรมอันดี

8. แนวทางการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นแนวทางการพัฒนาซึ่งครอบคลุมถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบำรุงรักษาทรัพยากร สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความน่าอยู่และมีความยั่งยืน เช่น การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การบำบัดน้ำเสีย ตลอดจนการอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนัก ในการหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในตำบล ต้องการให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างมีระบบ และต้องการให้มีการบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมายการพัฒนา

ทำให้ลดปัญหาน้ำเน่าเสียของแม่น้ำลำคลองลงไปในอย่างน้อยร้อยละ 50 และจะมีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี โดยให้ประชาชนช่วยกันสอดส่องดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในตำบลให้คงสภาพธรรมชาติที่สะอาดสวยงามต่อไป

(ที่มา องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด, 2545 หน้า 5)